

Sygn. akt XII K 211/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR del. do SO Iwona Strączyńska**

Protokolant: Mirosław Grzęda

w obecności Prokuratora: Krystyny Nogal Załuskiej

po rozpoznaniu na rozprawie 13 grudnia 2017 r.

sprawy skazanego T. P., syna J. i A., urodzonego (...) w Ł.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony 28 sierpnia 1999 r. **na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł;** na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody poprzez zapłatę 110,94 zł na rzecz pokrzywdzonego w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 7 września 2011 roku w sprawie X Ko 110/11 zarządzono wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2012 roku w sprawie X K 41/10 (X Ko 110/11) uchylono postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 7 września 2011 roku w sprawie X Ko 110/11; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 11 kwietnia 2012 roku w sprawie X K 41/10 (X Ko 126/12) zarządzono wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie X K 41/10 zaliczono na poczet kary 10 miesięcy pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie (...) od 13 stycznia 1995 r. do 28 lipca 1995 r.; karę grzywny wykonano;

II. Sądu Rejonowego w Muszynie II Wydział Karny z 4 października 2011 roku w sprawie II K 108/11, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydział II Karny z 29 lipca 2014 roku w sprawie II Ka 262/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony 8 lipca 2010 r. **na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby; na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł;** na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody poprzez zapłatę 10.000 zł na rzecz pokrzywdzonej w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku; postępowanie egzekucyjne w przedmiocie kary grzywny umorzono;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w Warszawie z 11 września 2013 roku w sprawie II K 17/13, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 24 stycznia 2014 roku w sprawie X Ka 1318/13, za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 20 marca 2012 roku **na karę 9 miesięcy pozbawienia**

wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę 166.050 zł na rzecz pokrzywdzonego; karę pozbawienia wolności odbywał skazany od 19 marca 2015 roku do 14 grudnia 2015 roku;

IV. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie V Wydział Karny z 26 czerwca 2015 roku w sprawie V K 396/15 za czyn z art. 77 § 2 k.k.s. popełniony w okresie od 21 września 2011 r. do 21 stycznia 2014 r. **na karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 60 zł każda**; postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 4 listopada 2016 roku w sprawie V Ko 2477/16 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie wykonania kary grzywny oraz kosztów sądowych orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 26 czerwca 2015 roku (kara grzywny nie została wykonana);

V. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny z 9 grudnia 2015 roku w sprawie XII K 154/15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29 kwietnia 2016 roku w sprawie II AKa 79/16, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 19 marca 2015 r. **na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł**; postanowieniem z dnia 25 maja 2017 r. zarządzo karę zastępczą 100 dni pozbawienia wolności (która zostanie wprowadzona do wykonania od 1 lipca 2019 r. do 9 października 2019 r.)

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 569 § 1 i 2 k.p.k. łączy orzeczone wobec skazanego **T. P.:**

- karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych każdą, wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie V Wydział Karny z 26 czerwca 2015 roku w sprawie V K 396/15,

- i karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych, wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny z 9 grudnia 2015 roku w sprawie XII K 154/15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29 kwietnia 2016 roku w sprawie II AKa 79/16,

i wymierza mu karę łączną grzywny w wymiarze 230 (dwustu trzydziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

II. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, że w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. na podstawie art. 618§ 1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o podatek od towarów i usług (VAT), tytułem nieopłaconej przez strony pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego T. P. od kosztów procesu, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt XII K 211/17

UZASADNIENIE

wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 grudnia 2017 r.

W dniu 6 września 2017 r. wpłynął do tutejszego sądu wniosek o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego T. P.. Skazany wniósł o objęcie wyrokiem łącznym kar jednostkowych wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego dla

Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt X K 41/10, Sądu Rejonowego w Muszynie w sprawie o sygn. akt II K 108/11, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w sprawie o sygn. akt II K 17/13, Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie o sygn. akt V K 396/15 i Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt XII K 154/15.

Na rozprawie 13 grudnia 2017 r. Prokurator wniósł o połączenie kar grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Pruszkowie, sygn. akt VK 396/15 i Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt XII K 154/15 i wymierzenie kary łącznej grzywny w wysokości 240 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł. obrońca skazanego wniósł o wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji. Zarówno oskarżyciel publiczny jak i obrońca wnieśli o zastosowanie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r.

T. P. został skazany prawomocnym wyrokami:

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia X Wydział Karny w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony 28 sierpnia 1999 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody poprzez zapłatę 110,94 zł na rzecz pokrzywdzonego w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 7 września 2011 roku w sprawie X Ko 110/11 zarządzono wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2012 roku w sprawie X K 41/10 (X Ko 110/11) uchylono postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 7 września 2011 roku w sprawie X Ko 110/11; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 11 kwietnia 2012 roku w sprawie X K 41/10 (X Ko 126/12) zarządzono wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z 22 marca 2010 roku w sprawie X K 41/10; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie X K 41/10 zaliczono na poczet kary 10 miesięcy pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie (...) od 13 stycznia 1995 r. do 28 lipca 1995 r.; karę grzywny wykonano;

VII. Sądu Rejonowego w Muszynie II Wydział Karny z 4 października 2011 roku w sprawie II K 108/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydział II Karny z 29 lipca 2014 roku w sprawie II Ka 262/14, za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony 8 lipca 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby; na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody poprzez zapłatę 10.000 zł na rzecz pokrzywdzonej w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku; postępowanie egzekucyjne w przedmiocie kary grzywny umorzono;

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w Warszawie z 11 września 2013 roku w sprawie II K 17/13, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 24 stycznia 2014 roku w sprawie X Ka 1318/13, za czyn z art. 284 § 2 k.k. popełniony w dniu 20 marca 2012 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę 166.050 zł na rzecz pokrzywdzonego; karę pozbawienia wolności odbywał skazany od 19 marca 2015 roku do 14 grudnia 2015 roku;

IX. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie V Wydział Karny z 26 czerwca 2015 roku w sprawie V K 396/15 za czyn z art. 77 § 2 k.k.s. popełniony w okresie od 21 września 2011 r. do 21 stycznia 2014 r. na karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 60 zł każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z

4 listopada 2016 roku w sprawie V Ko 2477/16 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie wykonania kary grzywny oraz kosztów sądowych orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 26 czerwca 2015 roku (kara grzywny nie została wykonana);

X. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XII Wydział Karny z 9 grudnia 2015 roku w sprawie XII K 154/15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 29 kwietnia 2016 roku w sprawie II AKa 79/16, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 19 marca 2015 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł; postanowieniem z dnia 25 maja 2017 r. zarządzono karę zastępczą 100 dni pozbawienia wolności (która zostanie wprowadzona do wykonania od 1 lipca 2019 r. do 9 października 2019 r.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

T. P. skazany został wyrokami sądów różnego rzędu, w tym ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie. Nie budzi wątpliwości tutejszego sądu, że właściwy do rozpoznania wniosku skazanego był tutejszy sąd, bowiem właściwość sądu okręgowego ukształtowana zostałaby przy rozpoznawaniu sprawy w obu reżimach prawnych, tj. obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. i po tym dniu.

Sąd stoi na stanowisku, że językowa wykładnia art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) nakazuje stosować przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. jedynie, gdy wszystkie wyroki zapadłe wobec podsądnego uprawomocniły się po dniu 1 lipca 2015 r., zaś w sytuacji, gdy przynajmniej jeden wyrok uprawomocnił się po 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego zapadły również wyroki prawomocne przed 1 lipca 2015 r., konieczne jest badanie sytuacji procesowej z uwzględnieniem treści art. 4 § 1 k.k. nakazującego stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla skazanego.

Sąd przeprowadził w przedmiotowej sprawie analizę i porównał sytuację skazanego w obu porządkach prawnych dotyczących orzekania kary łącznej. Dla uproszczenia wyводу stan prawny obowiązujący przed dniem 1 lipca 2015 r. nakazujący łączyć wyroki według **kryterium daty popełnienia przestępstw i pierwszego wyroku zapadłego co do któregokolwiek z tych przestępstw** określany będzie jako „stary reżim”, zaś stan prawny obowiązujący od dnia 1 lipca 2015 r. **nakazujący łączyć jedynie kary podlegające wykonaniu** jako „nowy reżim”.

Sytuacja skazanego w nowym reżimie kształtowałaby się w ten sposób, że połączeniu uległaby kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (przeliczona na potrzeby wydania wyroku łącznego na karę bezwzględną pozbawienia wolności) wymierzona wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Muszynie z 4 października 2011 r., sygn. akt II K 108/11 oraz kara pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt XII K 154/15. Obie ww. kary nie zostały na dzień wydania wyroku w niniejszej sprawie wykonane. Nie upłynął bowiem okres 4 lat próby, ani tym bardziej okres 6 miesięcy po jego upływie w sprawie II K 108/11, co skutkowałoby brakiem możliwości zarządzenia jej wykonania. Natomiast kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie XII K 154/15 w dalszym ciągu jest przez skazanego wykonywana, a jej koniec określony został na dzień 11 czerwca 2019 r. Przyjmując nowy reżim połączone zostałyby ponadto kary grzywny, które nie zostały wykonane, tj. wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 26 czerwca 2015 r., sygn. akt V K 396/16 i Sądu Okręgowego w Warszawie z 9 grudnia 2015 r., sygn. akt XII K 154/15. W oparciu o nowe zasady wymierzona zostałaby zatem kara łączna bezwzględnego pozbawienia wolności, co poczytać należy jako niekorzystną dla T. P.. Pozostałe kary jednostkowe wymierzone w sprawach prowadzonych pod sygn. akt X K 41/10, II K 108/11, II K 17/13 zostały wykonane.

Analizując sytuację T. P. pod kątem starego reżimu Sąd doszedł do przekonania, że jest ona korzystniejsza i z tego względu - zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k.k. - zostały zastosowane przepisy o karze łącznej obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 r. Zbieg czasowy umożliwiający połączenie kar jednostkowych zachodzi jedynie co do wyroków wydanych w

sprawach V K 396/15 i XII K 154/15, albowiem daty przestępstw przypisanych tymi wyrokami skazanemu przypadają na okres przed 9 grudnia 2015 r., kiedy to zapadł wyrok pierwszej instancji w sprawie XII K 154/15. Przesłanki te popełnione zostały odpowiednio w okresie od 21 września 2011 r. do 21 stycznia 2014 r. i w dniu 19 marca 2015 r.

Wobec wystąpienia przesłanki czasowej Sąd połączył zatem kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami w sprawach V K 396/15 i XII K 154/15 (w granicach od 200 do 240 stawek dziennych) i orzekł na zasadzie asperacji w wymiarze zbliżonym do zasady kumulacji karę łączną 230 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 40 zł. Jednocześnie odrębnemu wykonaniu podlegać będzie kara pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt XII K 154/15.

Rozstrzygając o zastosowaniu ustawy starej jako względniejszej dla T. P. Sąd miał na uwadze przede wszystkim fakt, że wobec skazanego w oparciu o nowy reżim należałoby wymierzyć karę łączną bezwzględnego pozbawienia wolności - po połączeniu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby (po uprzednim jej przeliczeniu, zgodnie z art. 89 § 1b k.k., na karę bezwzględną 6 miesięcy pozbawienia wolności) wymierzonej w sprawie II K 108/11 z karą 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie XII K 154/15. Zgodnie bowiem z art. 89 § 1 k.k. (regulującym łączenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą bez warunkowego zawieszenia) jedną z przesłanek warunkowego zawieszenia kary łącznej pozbawienia wolności jest jej orzeczenie w wymiarze nieprzekraczającym jednego roku. Mając zaś na względzie wymiar kary jednostkowej wymierzonej już samym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XII K 154/15, tj. 3 lata i 6 miesięcy oczywistym jest, iż nie byłoby możliwe wymierzenie wobec T. P. kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym jednego roku pozbawienia wolności, a które to umożliwiłoby warunkowe zawieszenie jej wykonania. Z tych względów Sąd uznał, że wydanie względem skazanego wyroku łącznego w oparciu o starą ustawę, z uwzględnieniem odmiennego ukształtowania w starym reżimie dyrektyw wymiaru kary, będzie dla niego zdecydowanie korzystniejsze.

Wymierzona kara łączna grzywny w wymiarze 230 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł w oparciu o stary reżim wyraźnie bliższa jest zasadzie kumulacji jednakże tylko taka w przekonaniu Sądu może być poczytana za spełniającą, wypracowane w orzecznictwie, dyrektywy wymiaru kary łącznej obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 r. I tak Sąd uwzględnił, jako okoliczność łagodzącą odstęp czasowy między czynami, objętymi wyrokami wydanymi w sprawie V K 396/15 i XII K 154/15, które zostały objęte wyrokiem łącznym (ponad rok czasu). Uwzględnić także należało zachowanie się skazanego ustalone na podstawie wniosków z opinii z zakładu karnego i poprawną opinię o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności. Wskazać jednak należy, iż proces jego resocjalizacji, tj. odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania, który realizowany jest na poziomie zadowalającym nie dobiegł jeszcze końca. Poprawna opinia o skazanym nie mogła mieć jednak większego wpływu na wymiar kary łącznej grzywny niż w stopniu wyrażonym w uzasadnianym wyroku łącznym. T. P. winien w przekonaniu Sądu w dalszym ciągu podlegać procesowi resocjalizacji, zwłaszcza że nie odbył jeszcze kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie prowadzonej pod sygn. akt XII K 154/15, której koniec przypada na 11 czerwca 2019 r., co sprawia, że wnioski na temat przebiegu procesu resocjalizacji skazanego wynikające z opinii z zakładu karnego powinny być poparte dalszym, przynajmniej poprawnym, zachowaniem T. P..

Ustalając liczbę stawek dziennych kary grzywny, Sąd miał na względzie odmienny charakter czynów popełnionych przez T. P. objętych wyrokami Sądu Rejonowego w Pruszkowie i Sądu Okręgowego w Warszawie (art. 77 § 2 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii). Sąd uwzględnił również wymiar kar jednostkowych grzywny, które podlegały łączeniu.

Bez znaczenia przy tym jest wniosek skazanego z dnia 4 grudnia 2017 r. (data wpływu do tutejszego sądu – 6 grudnia 2017 r.) o zmianę kolejności odbywania przez niego kar jednostkowych orzeczonych w sprawie prowadzonej pod sygn. akt II K 17/13 i XII K 154/15. Sąd nie zastosował nowego reżimu przy wydawaniu wyroku łącznego, co uprawnia do stwierdzenia, że nie ma w ogóle znaczenia jaka kara (spośród orzeczonych wobec T. P.) została wykonana, a jaka nie. Tym samym nie ma znaczenia kolejność wykonywania przez skazanego orzeczonych wobec niego kar jednostkowych, w tym kar orzeczonych w ww. sprawach.

Sąd miał również na uwadze konieczność kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara łączna grzywny w wymiarze zbliżonym do zasady kumulacji jest więc sygnałem nieopłacalności wielokrotnego dopuszczania się przestępstw, a zastosowanie zasady wnioskowanej przez obrońcę skazanego, tj. zasady absorpcji stanowiłoby dla skazanego niczym nieuzasadnioną nagrodę za liczne konflikty z prawem. Raz jeszcze podkreślenia wymaga, iż skazany w dalszym ciągu wymaga resocjalizacji w zakładzie karnym.

Zgodnie z art. 576 § 1 k.p.k., w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Jak już Sąd wyżej wskazywał, brak było warunków do wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie, dlatego postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego w tej części umorzono na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd zasądził ponadto wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu adw. P. D., z uwzględnieniem stawek wskazanych w §11 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, nakładu pracy obrońcy i ilości rozpraw, albowiem koszty te nie zostały pokryte przez skazanego. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, albowiem przemawiała za tym jego sytuacja materialna i fakt, że jest on pozbawiony wolności, a koniec kary przypada obecnie na 2019 rok.